

پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ھەوالى پيگەيشت سەبارەت بە ناکۆكى لە نىوان بەنى عەمرۆ كورى عەوف، بۆيە پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - لەگەل چەند كەسيك دەرچوو بۆئەوھى ئاشتەوايى بەدبەھيئەت لە نىوانياندا

لە سەھلى كورى سەعدى ساعيدىيەوھ - پەرزەي خويان لىبەت - دەليت: پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ھەوالى پيگەيشت سەبارەت بە ناکۆكى لە نىوان بەنى عەمرۆ كورى عەوف، بۆيە پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - لەگەل چەند كەسيك دەرچوو بۆئەوھى ئاشتەوايى بەدبەھيئەت لە نىوانياندا، پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - نەگەرايەوھ و كاتى نوپز كەردن ھات، بىلال ھات بۆ لاي ئەبو بەكر - پەرزەي خويان لىبەت -، ووتى: ئەي ئەبوبەكر، پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - نەگەرايەوھ و كاتى نوپز كەردن ھاتوھ ئايا دەتوانى پيشنوپزى بكەيت بۆ خەلكى؟ ووتى: بەلى، ئەگەر بتەوېت، بىلال قامەتى كەرد بۆ نوپز ئەنجامدان، وئەبوبەكر پيشكەوت وتەكبىرەي كەرد (ووتى: اللہ أكبر) وخەلكى تەكبىرەيان كەرد، لەو كاتەدا پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - بە نىو پەرزەكاندا ھات ولە پەرزى يەكەم وەستا، وخەلكى ئامازەيان كەرد* بۆ ئەبوبەكر - پەرزەي خوي لىبەت -، وئەبوبەكر - پەرزەي خوي لىبەت - ھەرگىز لە نوپزدا ئاورى نەدەدایەوھ، بەلام كاتىك خەلكى ئامازەيان زۆر كەرد؛ ئاورى دایەوھ و پيغمبەرى خوداى بىنى - صلى الله عليه وسلم -، پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ئامازەي بۆي كەرد بۆئەوھى بەردەوام بىت لە نوپزەكەدا، ئەبوبەكر - پەرزەي خوي لىبەت - دەستى بەرز كەردەوھ و حەمد و سوپاسى خوداى كەرد، وگەرايەوھ دواوھ ھەتاوھ كو لە پەرزى يەكەمدا وەستا، و پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - چووھ پيشەوھ و پيشنوپزى كەرد بۆ خەلكى، كاتىك نوپزەكەي تەواو كەرد؛ پرووى لە خەلكى كەرد و فەرمووي: «ئەي خەلكى، بۆچى (بەو شىوھە) ئامازەدەكەن كاتىك شتىكى ئاناسايى پروودەدات لە كاتى نوپزدا؟ ئامازە كەردن بۆ ئافرەتەنە، ھەر كەسيك شتىكى ئاناسايى بىنى لە نوپزەكەيدا، با بليت: (سبحان اللہ)، چونكە ئەگەر ھەر كەسيك گوپى لە (سبحان اللہ) بىت؛ ئاور دەداتەوھ، ئەي ئەبوبەكر: ئايا چى پەنگر بوو لەوھى پيشنوپزى بكەيت بۆ خەلكى لە كاتىكدا ئامازەم بۆت كەرد؟» ئەبوبەكر ووتى: چۆن دەكرپت كورى ئەبى قوحافە پيشنوپزى بۆ خەلكى بكات لە كاتىكدا پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ئامادەيە!.* (ئامازەيان كەرد: مەبەست ئەوھە دەستى راستيان دەدا بەسەر پيشتى دەستى چەپدا بۆئەوھى دەنگىك دەرچيەت وئەبوبەكر (ئاگادار بكەنەوھ كە پيغمبەر - صلى الله عليه وسلم - ئامادەيە بۆئەوھى ئەو بچيەتە پيشەوھ پيشنوپزى بكات

[صەحیحە] [بوخارى و موسليم ھاوران لەسەرى]

پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - ھەوالى پيگەيشت سەبارەت بە ناکۆكى لە نىوان بەنى عەمرۆ كورى عەوف، ھەتاوھ كو گەيشتە كوشتار بەرامبەر يەكتر، بۆيە پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - لەگەل چەند كەسيك لە ھاوھلانى دەرچوو، پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - دواكەوت ونەگەرايەوھ و كاتى نوپز كەردن ھات، ھەر وھ كو لە گيترانەوھى (البخارى) ھاتوھ: (فلما حضرت صلاة العصر أذن وأقام وأمر أبا بكر فتقدم) واتە: (كاتىك كاتى نوپزى عەسر ھات؛ - بىلال - بانگى دا وقامەتى كەرد و فەرمانى بە ئەبوبەكر كەرد كە پيشكەوېت - بۆئەوھى پيشنوپزى بكات -)، پاشان بىلال ھات بۆ لاي ئەبو بەكر - پەرزەي خويان لىبەت -، ووتى: ئەي ئەبوبەكر، پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - نەگەرايەوھ و كاتى نوپز كەردن ھاتوھ ئايا دەتوانى پيشنوپزى بكەيت بۆ خەلكى؟ ووتى: بەلى، ئەگەر بتەوېت، بىلال قامەتى كەرد بۆ نوپز ئەنجامدان، وئەبوبەكر پيشكەوت وتەكبىرەي كەرد (ووتى: اللہ أكبر) وخەلكى تەكبىرەيان كەرد، لەو كاتەدا پيغمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - بە نىو پەرزەكاندا ھات، لە گيترانەوھى (البخارى) دا ئەم بەشە زيادە ھاتوھ: (بشقها شقاً) واتە: (- پەرزەكانى - بە خيترايى دەپرى - لە نىوانيانەوھ بە خيترايى دەھات -)؛ ھەتاوھ كو لە

پریزی یه کهم وهستا، ههروه کو له گێرانه وهی (مسلم) دا هاتوو: (فخرق الصفوف حتى قام عند الصف المقدم) واته: (پریزه کانی پیری ههتاوه کو له پریزی یه کهم وهستا)، وکاتیک خه لکی زانیان پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- ئاماده یه ئامازه یان کرد* چونکه حه ز ده کهن پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- پینشوێژیان بۆ بکات، وئهبوبه کر -پهزای خوی لیبیت- ئامازه که یانی بیست به لام نهزانی هۆکاره که ی چیه، وله نوێژدا ئاوری نه ده دایه وه چونکه دهزانی نه یه لیکراوه وله شهیتانه وه یه وتووشی به نده ی ده کات له نوێژه که یدا ههروه کو له گێرانه وه ی (الترمذی) هاتوو، به لام کاتیک خه لکی ئامازه یان زۆر کرد؛ ئاوری دایه وه پیغه مبهه ی خوی بیستی -صلی الله علیه وسلم-، پیغه مبهه ی خوی -صلی الله علیه وسلم- ئامازه ی بۆی کرد بۆئه وه ی بمینیتته وه وه رده وام بیت له پینشوێژی کردن، ههروه کو له گێرانه وه ی (البخاری) دا هاتوو: (فأشار إليه أن امكث مكانك) واته: (ئامازه ی بۆیکرد له شوێنی خۆی بمینیتته وه -به رده وام بیت له پینشوێژی کردن-)، ئهبوبه کر -پهزای خوی لیبیت- دهستی به رز کرده وه وحمد وسویاسی خوی کرد، به هۆی ئه م مامه له جوانه ی پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- به رامبهه ی، وپاشان به چند ههنگاوێک گهرا به پاشه وه ههتاوه کو له پریزی یه کهمدا وهستا، وپیغه مبهه ی خوی -صلی الله علیه وسلم- چوه پیشه وه وپینشوێژی کرد بۆ خه لکی، کاتیک نوێژه که ی تهواو کرد؛ پرووی له خه لکی کرد وفه رموو: (ئه ی خه لکینه، بۆچی (به و شیوه یه) ئامازه ده کهن کاتیک شتیکی نااسایی پرووده دات له کاتی نوێژدا؟ ئامازه کردن بۆ ئافره تانه)، پاشان پرووین کرده وه ئه وه ی سونه ته ئه نجام بدریت ئه گه ر شتیکی نااسایی پروویدات له کاتی نوێژدا، فه رموو: (هه رکه سیکی شتیکی نااسایی بیستی له نوێژه که یدا، با بلیت: -سبحان الله-، چونکه ئه گه ر هه رکه سیکی گوپی له -سبحان الله- بیت؛ ئاوری ده داته وه). پاشان فه رموو: (ئه ی ئهبوبه کر، ئایا چی پریگر بوو له وه ی پینشوێژی بکه ییت بۆ خه لکی له کاتیکدا ئامازه م بۆت کرد؟)، ئهبوبه کر ووتی: چۆن ده کریت کوری ئه بی قوحافه پینشوێژی بۆ خه لکی بکات له کاتیکدا پیغه مبهه ی خوی -صلی الله علیه وسلم- ئاماده یه! ئه مپیش له نیشانه ی خۆشه وپستی وریزگرتن وه مه زندانانی ئهبوبه کره بۆ پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم-. * (ئامازه یان کرد: مه به ست ئه وه یه دهستی راستیان ده دا به سه ر پشتی دهستی چه پدا بۆئه وه ی ده نگیک ده ربجیت وئهبوبه کر ئاگادار بکه نه وه که پیغه مبهه -صلی الله علیه وسلم- ئاماده یه بۆئه وه ی ئه و (بجیته پیشه وه پینشوێژی بکات

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/6973>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

